

Stress is het niet

Eden Hazard trainde deze week mee bij Real, maar is inmiddels weer out met een spierletsel. De Rode Duivel kon zijn jaarloon van 23 miljoen euro nog niet rechtvaardigen. © REAL MADRID

An het eind van de eerste week dat mijn kleindochter voor het eerst naar de kleuterklas ging, belde ik - op dwingend advies van mijn vrouw, zelf was ik daar niet opgekomen - om te vragen hoe ze het had gesteld. Het antwoord was: heel goed, ze heeft goed meegeedaan. Wij blij, weer een nazaat die de juiste weg was ingeslagen.

Ik moest aan de kleuterklas denken toen ik deze week op Twitter een artikel zag op de site van een andere krant dan deze. Het ging over Eden Hazard die bij Real Madrid was gaan trainen, een niet geheel ongewone tijdbesteding in zijn geval, niet in de laatste plaats omwille van de 23 miljoen euro die ze hem jaarlijks toeschuiven. De titel boven het bericht was ronduit euforisch: hij doet goed mee met de groep. Daarmee moesten we het doen. Er stond niet bij of hij had geweend bij het naar binnen gaan, ook niet of hij zijn koekje had opgegeten in de pauze en zijn yoghurtje helemaal had uitgeslurpt.

Hij Doet Goed Mee Met De Groep. Daar mogen we met zijn allen blij om zijn, niet? Ik bedoel: het is niet omdat je 115 miljoen hebt gekost en 23 miljoen verdient dat je automatisch ook goed meedoet met de groep. Het een is echt het ander niet in het topvoetbal, en al helemaal niet in het geval van Eden Hazard die in dat hele jaar dat hij nu voor Real Madrid heeft gespeeld nauwelijks een deuk in een pakje boter heeft getrapt. De keren dat het wel gebeurde, zat hij daarna weer weken op de bank met een blessure. Was het niet de enkel, dan wel een spier of iets anders. Pas hersteld van de enkel, speelde begin deze week alweer een spier op.

De fysieke toestand van Eden Hazard baart de mensheid ook ver buiten België zorgen, zoveel is duidelijk. Volgens Real Madrid zit het allemaal tussen de oren. Hazard zou last hebben van stress. Voor de slimme die al eens iets heeft horen waaien (stressfractuur en zo): neen, dat is een totaal ander verhaal. Een stressfractuur is lokale stress in de letterlijke betekenis van het woord, spanning van mechanische aard. Bijvoorbeeld door met te kleine of scheve schoenen te spelen, te veel te trainen, te vaak te lopen. Die schoenen daar gelaten, zijn de andere twee potentiële oorzaken niet van toepassing op Hazard.

De stress waar ze zich in Madrid grote zorgen om maken is van psychologische aard.

Zelfs Lieven Vandenhaute van Radio 1 was er niet gerust in en hij had er deze week in *Nieuwe feiten* een item over. Hij belde met een sportarts die vooral in het wielrennen actief is. Of het stress kan zijn, vroeg Lieven. Ja, antwoordde de sportarts, dat kan het wel zijn. Maar ook niet. Hij had Hazard nog nooit van dichtbij gezien, gaf hij grif toe, maar het is niet uitzonderlijk.

Ter verschoning voor wat volgt: ik ben ook niet de grootste kenner van Eden Hazard en ik ben evenmin sportarts, nog minder psycholoog of psychiater. Maar na wat ik over die jongen heb gelezen - een prima half-geautoriseerde biografie van Frank Van de Winkel onder meer - en wat ik van hem heb gezien op het laatste EK en WK waar ik telkens het uitzonderlijke voorrecht had om de eerste tien minuten van de pre-pre-opwarming van de echte training bij te wonen en het blabla-presspoint achteraf, lijkt stress mij zowat het laatste wat hem is, kán en ooit zál overkomen.

Lieven gooide het dan maar over een andere boeg. Of het wat anders kon zijn? Of een belabberde fysieke conditie de reden kon zijn? Ook bij die insteek moest de dokter passen en puur hypothetisch antwoorden. Dat was in dit specifieke geval nergens voor nodig. Het onderliggend probleem van Hazard zit bij hem niet tussen de oren, maar hangt ergens rond zijn broeksriem en het weegt een kilo of vijf of zelfs meer.

Topsport is de *big bang* of *bodytypes*. Een topsportlichaam hoort te beantwoorden aan de specifieke wetten van een sport: zwemmers horen slank en lang en breed

van boven te zijn, basketbalspelers mogen iets forsers zijn naarmate ze langer zijn, afstandslopers moet je door een sleutelgat kunnen trekken zonder dat ze daar iets van voelen, turnsters hebben bij voorkeur een vetpercentage in de min - dat is, voor alle duidelijkheid, een hyperbool.

Voetballers krijg je in alle maten en passen doorgaans in veel verschillende mallen, maar de mal voor Eden Hazard zoals die bij Real in de zomer van 2019 met een overdaad aan buikvet kwam aanwaaien, die hadden ze niet in Madrid. Het was belachelijk hoe hij daar arriveerde, het is beschamend voor Hazard en Real dat ze daar een jaar later nog niets aan hebben verholpen. Doe hem vijf kilo aftrainen, de belasting zal verminderen, de conditie verbeteren en de blessures zullen vanzelf verdwijnen.

Het probleem van Hazard zit niet tussen de oren, maar hangt ergens rond zijn broeksriem en het weegt een kilo of vijf of zelfs meer